

אני בטוח שהוא היה

מאנגלית: איתמר הנדלמן-סמית

החדשות הבלתי נתפסות על מותו של המשורר בויגה אודובניו (Gboyega Odubanjo) הגיעו אליי בארוחת שישי בתחילת ספטמבר. נאמר לי שמצאו את גופתו לאחר שנעלם מוקדם יותר באותו שבוע בדרכו להופיע בפסטיבל שִמְפֶּלָה. בויגה אודובניו, משורר בריטי-ניגרי, היה מגיל צעיר מאוד להבטחה ענקית ולכוכב בשמי השירה האנגלית, וכמו אינספור משוררים וגיבורי תרבות גדולים, גם הוא מת בגיל עשרים ושבע. אסור להתאבל או להתעצב בשבת, אבל לבי נשבר באותה ארוחה בשישי בערב. לא רק בגלל העובדה שגבר צעיר ומקסים מת, אלא גם כי משורר אדיר נגרע מהעולם.

פגשתי את בויגה פעמים ספורות במרוצת השנים, לרוב באירועי קריאת שירה שהשתתפנו בהם יחד, אבל הוא הותיר בי רושם עצום מהרגע הראשון. לראשונה נפגשנו לפני כחמש שנים בערב שירה בחנות ספרים בשכונת מוזוול היל. כשהוא התחיל לקרוא משיריו מצאתי את עצמי שקוע במילים שלו כבמעין כישוף קמאי. זה היה מפחיד ומצחיק ואדיר עוצמה. לעיתים רחוקות נתקלים במשוררים או סופרים בעלי כישרון מסוג זה. לאחר מכן הוא נתן לי ולג'וליה אשתי את כרך השירה הראשון שלו, 'בעודי חי'. ומאז אנחנו קוראים את השירים שלו שוב ושוב בבית, שירים שנראים עכשיו כה נבואיים ורלוונטיים ובהם שורות כמו: "הגוף שלי / יישאר מת באור יום במשך שעות עד ש / יהפכו השמים יותר קודרים מכחולים". או "זה יהיה ביום שישי שגבר צעיר מת צעיר, הו כל כך צעיר." כמעט כל שורה שאני קורא עכשיו נראית חלק מאיזו תוכנית אלוהית או שטנית לא מובנת. אני רק יודע שהוא כתב לנו את ההקדשה היפה, הגולמית והפנה הזו שיכולה לשמש דוגמה טובה לסוג האדם שהיה בויגה: "לג'וליה ואיתמר, שניכם מבריקים, אהבה והגינות. בויגה אודובניו. XX". אהבה והגינות.

אה"ס

מודעת אבל

בעקבות סזאר וייחו

אָנִי אָמוֹת בְּלוֹנְדוֹן בְּאוֹתָהּ הַשְּׂכוּנָה
שָׁבָה גְדֵלְתִי לַיָּד בְּנִין הָעִירִיָּה
בְּרָחוֹב הָרֵאשִׁי. אָנִי אֲדַקֵּר,
וְהַרוֹצֵחַ שְׁלִי יֵרָאֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹנִי, כֶּךָ
אֶף אֶחָד לֹא יִחְפֹּשׂ אַחֲרָיו. הַגּוֹפָה שְׁלִי
תִּשָּׂאֵר מֵתָה בְּאוֹר הַיּוֹם בְּמִשְׁן שְׁעוֹת עַד שֶׁ
יִהְיֶכּוּ הַשָּׁמַיִם יוֹתֵר קוֹדְרִים מִכְּחָלִים.
בַּחֲדָשׁוֹת אָנִי אֶהְיֶה מַחֲיָה. הֲכִי יִפֶּה שֶׁ
הֵייתִי אִי-פֶעַם. הַיּוֹם אִישׁ צָעִיר
מֵת, הֵם יִגִּידוּ. הַיּוֹם אִישׁ צָעִיר מֵת. הַיּוֹם
זֶה יִהְיֶה יוֹם שְׁשִׁי, אִישׁ צָעִיר מֵת, צָעִיר, הוּא, כָּל כֶּךָ
צָעִיר. אָנִי אָמוֹת שׁוֹב כְּעֶבֶר שְׁלֹשָׁה יָמִים.
כְּשֶׁאֶסְגִּיר אֶת עֲצָמֵי אֶף אֶחָד לֹא יֵאֱמִין לָזֶה כִּי
אָנִי אֶרְאֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹנִי. אָנִי אֶרְאֶה כְּאֵלוֹ מֵתִי, הוּא
כָּל כֶּךָ הִרְבֵּה פְעָמִים בְּעֶבֶר. אָנִי אֲשָׂאִיר אַחֲרֵי אֶת עֲצָמֵי
וְאֶת כָּל הַפְּעָמִים שֶׁאֲנִי עֹדִין צָרִיךְ לָמוֹת.

פרשת המים

נֶאֱמַר לָנוּ
לְהִתְרַחֵק מֵעֲרוּצֵי הַמּוֹזִיקָה
אֲבָל כְּשֶׁמִּיקָל שָׁר מָה מְקוּסָה
מִצָּאֵנוּ אֶת עֲצָמָנוּ פּוֹרְטִים בְּאֹוִיר
עַל הַבַּס עִם אָם. טִי. וַי בְּפּוֹל וּוֹלִיוֹם
שְׁטִיחַ רַךְ עַל בְּהוֹנוֹת הַד־בְּנִגִּינָה
עִם הָאֶפְרוֹ הֲכִי קָרוֹב לְטְלוֹיִזְיָה שְׁאֶפֶשֶׁר
הִלְכְּנוּ לְחַפֵּשׁ דִּי־סִקִּים שְׁהוֹרִינוּ שְׁמָרוּ
בְּשָׂדוֹת
מִצָּאֵנוּ אוֹתָם

אם הייתי יכול לנסוע לכל מקום בכל זמן הייתי

הולך למטה עם כל הזרים שקלטו את שמי וחוגג
כאלו 1999 או חמש אחר הצהרים אי-שם באימפריה

הייתי שותה את ישוע כלו
תסתכלו עלי הייתי מבקש את הדברים הכי יקרים
כבר בקשתי כל כך הרבה דברים אז בטח לא הייתי מבקש

אם כלם היו מתחילים לשבר דברים
סביר להניח שגם הייתי שובר דברים הייתי
מודא שאני מקבל טלויזיה גדולה חדשה

בזמן המהומות
מישהו בחדשות נשמע אומר ישחרר נלסון מנדלה לא ככה
ואני בטוח שהוא היה מטפס בעצמו על שערי הכלא

אני בטוח שהוא היה מנסה לאהב בעצמו את ויני
לנשק תינוקות לשיר חפש ואשר אני בטוח שהוא היה